

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Fkf.II.893/2011/13.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2012. április 4-én megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta és kihirdette az alábbi

végzést:

A halált okozó testi sértés büntette miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. szeptember 14-én kihirdetett 19.Fk.740/2010/43. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban összesen 137.825 (egyszáz-harminchétezer-nyolcszázhuszonöt) Ft - az államot terhelő - bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság megismételt eljárásban hozott első fokú határozatával I.r. és fk. II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés második fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett halált okozó testi sértés büntetében. Ezért I.r. vádlottat 3 év 6 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra, fk. II.r. vádlottat pedig 2 év 4 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztésbe beszámította a fiatakorú II.r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelkezelés alatt álló magnókazettáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlottak a bűnösség megállapítását sérelmezve felmentés érdekében, a védők elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés céljából jelentettek be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.364/2006/15-I. számú átiratában, és képviselője a másodfokú tárgyaláson a fellebbezéssel támadott határozat helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési tárgyaláson I.r. vádlott védője a perorvoslatát fenntartva elsődlegesen a terhelt javára eltérő tényállás megállapítását, a vád alól felmentést, másodlagosan a büntetés lényeges enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint I.r. vádlott első gyanúsított kihallgatása a védelemhez fűződő jogok megértése miatt bizonyítékként nem értékelhető, a tényállást e bizonyíték figyelmen kívül hagyásával kell megállapítani. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság nem mérlegelte megfelelő nyomattal a vádlott

javára szóló tényeket, mint ahogy a terhelő bizonyítékok, különösen tanúvallomásának ellentmondásosságát sem. A védő megítélése szerint nem bizonyítható kétséget kizáróan, hogy a vádlottak a vádbeli időben a sértettet bántalmazták olyan súlyosan, hogy ő halálos sérüléseket szenvedett.

Fk. II.r. vádlott védője, osztva védőtársa álláspontját, elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbíráta.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást a hatályon kívül helyező végzés iránymutatásai szerint, nagy gondossággal és alaposággal, a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem feltétlen, sem relatív eljárási szabálysértést.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének is alapvetően eleget tett. Felderítetlenséget jelent azonban, hogy indokoltsága ellenére nem került sor a fiatal felnőttként vádolt I.rendű vádlott elmeorvos szakértői vizsgálatára. A sértett halálával járó bűneseteknél, különösen ahol az elkövető fiataalkorú vagy fiatal felnőtt és felmerül az italfogyasztás gyanúja, a már hosszú évek óta töretlen bírói gyakorlat szerint mellőzhetetlen annak szakértői ellenőrzése, hogy a terhelt nem szenvedett-e olyan kóros elmeállapotban az elkövetés idején, ami büntethetőségi akadályt képezhet.

A Be. 351. § (2) bekezdés a) pontja szerinti részbeni megalapozatlanság a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételével, elmeorvos szakértői vélemény beszerzésével orvosolható volt.

Az ítélőtábla a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében a tényállást a fellebbezési perben beszerzett, Dr. és Dr. által készített elmeorvos szakértői vélemény (másodfokú iratok 11.sz.) alapján az alábbiakkal egészíti ki.

- I.r. vádlott nem szenved elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban és a vádbeli cselekmény idején sem szenvedett. Személyiségét erkölcsi, jellembeli gyengeségek jellemzik. Személyiségzavara van, amely a beszámítási képességét nem zárta ki és nem korlátozta. A vádbeli időben cselekménye következményeinek felismerésére és a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására képes volt és arra jelenleg is képes. Esetében kóros vagy csökevényes kóros részegség nem igazolható.

A kiegészítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 352. § (2) bekezdése értelmében a másodfokú ítélkezés alapját képezte.

A bíróság a lényeges bizonyítékokat megvizsgálta, azokat okszerűen, a logika szabályai szerint megfelelően értékelte. Ellenőrzés alá vonta a jelentős kérdésekben is eltérő személyi bizonyítékokat, a terheltek vallomását, valamint a cselekményről közvetlenül és közvetve

információkat szerző személyek tanúvallomását, ezen túl a széleskörű szakértői bizonyítás anyagát. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a bizonyíték-értékelő első bírói tevékenység kifogástalan, helyesbítést nem igényel. Nem tévedett a megyei bíróság akkor sem, amikor I.r. vádlott első rendőrségi vallomását értékelés körébe vonta. A kihallgatásról készült jegyzőkönyv, mint közokirat, melyben foglaltakat a terhelt is aláírta, bizonyítja, hogy a hatóság az első kihallgatás előtt intézkedett a védő kirendelése iránt. Kétségtelen, hogy annak dokumentációja nem felelt meg mindenben az eljárási törvény rendelkezéseinek, de a kirendelés ténye a közokirat tükrében nem cáfolható, a védő által a másodfokú tárgyaláson felvetett azon lehetőségre pedig semmilyen adat nincs, hogy tévesen, véletlenül maradt volna benne a jegyzőkönyvben a védői kirendelésre vonatkozó rész. Ezen esetben a terhelt nyilván nem írta volna alá a kérdéses részt. Megállapítható tehát, hogy az adott bizonyíték tekintetében sem abszolút, sem olyan súlyos relatív eljárási szabálysértés nem tárható fel, mely a védelmi jogok sérelme folytán kirekesztését indokolná. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a fenti bizonyíték csak egy volt azok sorában, melyek a vádlottak általi elkövetést bizonyították.

Az eltérő tényállás megállapítását célzó védelmi fellebbezések összességében a bizonyítékok értékelésén keresztül támadják a megalapozott tényállást, mely eredményre nem vezethetett, tekintettel arra is, hogy a tényállás helyessége esetén a másodfokú perben eltérő tények megállapítására, a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs perjogi lehetőség (Be. 351-352.§).

A védelmi fellebbezésekre tekintettel a másodfokú bíróság e körben még a következőket fejti ki.

tanú 2005. december 1-jei nyomozati tanúvallomása (nyomozati irat 117-121. lap), 2006. március 27-i helyszíni kihallgatása (nyomozati irat 125. lap), részben Főrizs Anita 2006. január 27-i és március 29-i tanúvallomása (nyomozati irat 157., 165-167. lap), és Fk. II.r. vádlott 2005. december 21-i gyanúsítottai vallomása (nyomozati irat 301-305. lap), részlegesen a nyomozási bíró előtti vallomása (nyomozati irat 323.lap) egységesen, alapvetően ellentmondásmentesen támasztották alá, hogy az ítéletben foglalt időben, azaz 2005. októberében történt a vádlottak által a sértett durva bántalmazása. E bizonyítékok, összhangban más bizonyítékokkal, elsősorban az orvos szakértői bizonyítás anyagával zárt kört alkotnak és kétséget kizáró módon bizonyítják a vád szerint a vádlottak általi elkövetést. Megnyugtatóan cáfolják egyben I.r. vádlott védekezését, valamint fk. II.r. vádlott módosított védekezését, miszerint más időpontban, az év márciusában vertek meg társával egy férfit, aki nem a sértett volt. A fiatalok vallomása módosításának életszerű, elfogadható indokát nem adta, mindez nyilvánvalóan a felelősségének elhárítását célozta, amint azt helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság.

A bántalmazást I.r. vádlott is elismerte. Védekezése szerint azonban nem ősszel, hanem még nyáron történt a sértett megverése. Első rendőrségi kihallgatásán egyértelműen felismerte fényképről a sértettben a bántalmazott férfit (nyomozati irat 361-663. lap). Bár e vádlott eltérő időpontra hivatkozott, vallomása egyrészt mégis azt támogatja, hogy társával verték meg súlyosan a sértettet.

A megyei bíróság törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. A vádlottak a sértettet a testi épség

Dr. Gömöri Olivér sk.

a tanács elnöke